

Yargıtay 7. HD E.2025/1896 K.2025/5600 (24.12.2025)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

7. Hukuk Dairesi 2025/1896 E. , 2025/5600 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2022/1438 E., 2024/2032 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 23. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2021/600 E., 2022/44 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; muris ...'in 12.10.2013 tarihinde evli ve çocuklu olarak öldüğünü, müvekkili tarafından, İstanbul 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde 2020/17 Tereke sayılı dosyası ile dava açılmış olup işbu dosyadan terekeye temsilci atandığını, davalı hakkında açtıkları bu davanın, tereke dosyasına bildirilmesini talep ettiklerini, murisin uzun yıllar sanayicilik yaptığını, 1994 yılında müvekkili ile birlikte ...Sanayi ve Ticaret A.Ş.'yi kurduklarını, davalı ...'ın murisin kurmuş olduğu şirkette sıradan bir işçi olduğunu, murisin ..., ..., ... ve ... Bankasının değişik şubelerinde bulunan hesaplarından çok yüklü miktarda para çekildiğini, davalının kendi hesaplarına da aktarmış olabileceğini, murisin 6 milyon USD dolarının bulunduğu tüm yakın çevresi tarafından bilindiği halde terekesinde herhangi bir paranın bulunmadığını, bu paranın davalı tarafından çekildiği veya davalının hesaplarına gönderildiğini, davalı hakkında ilk olarak Gaziosmanpaşa 5. Asliye Hukuk Mahkemesinde 2019/518 Esas sayılı dosya açılan davanın tüm mirasçıların iştiraki olmadığı ve/veya tereke temsilcisinin de bulunmaması nedeniyle usulden reddedildiğini, kararın kesinleştiğini, bu nedenlerle kesin miktar belirli hale geldikten sonra ve ileride artırılmak üzere, davalı tarafından murise ait hesaplardan çekilen ve ayrıca davalının hesabına aktarılan paraların miras hissesi oranında yasal faizi ile beraber müvekkile ödenmesine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; öncelikle taleplerin zamanaşımına uğradığını, davalının yetkili ve güvenilir bir şirket çalışanı olduğunu, yapılan işlemlerin geçerli vekalet ve davacının bilgisine dayalı gerçekleştiğini belirterek davanın reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve numarası belirtilen kararı ile davanın husumet yokluğundan reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf yoluna başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davacı vekilinin istinaf talebinin esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Nedenleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Davalı ...'ın, muris ...'in banka hesaplarından yüklü miktarda para çektiğini, bankalardan gelen yazı cevaplarının da müvekkilinin haklılığını çok açık bir şekilde gösterdiğini,
2. İlk Derece Mahkemesi ve Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararların her yönüyle usulsüz ve ayrıca hukuka aykırı olduğunu,
3. TMK'nın 702/2. maddesinin yargısal uygulamada kısmen yumuşatıldığını, bir ortağın tek başına dava açabileceğini, davaya devam edebilmesi için öteki ortakların olurlarının alınması veya miras şirketine atanacak temsilci aracılığı ile davanın sürdürülmesi gerektiğinin kabul edildiğini, nitekim bu görüşün bilimsel alanda da aynen benimsendiğini, İçtihadı Birleştirme Kararı uyarınca davacının, başına tek davayı açarak tereke temsilcisine ihbar ettirmesinin mevzuata aykırı hiç bir yönü bulunmadığını, davanın açıldığı tarihten önce, davacının başvurusu ile terekeye temsilci atandığını, tereke temsilcisinin de duruşmada hazır bulunarak tereke adına davayı takip edeceğini beyan ettiğini ileri sürmektedir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık; mirasta istihkak talebine ilişkindir.

Bölge Adliye Mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davacı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370. maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Onama harcı peşin alındığından yeniden alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

24.12.2025 tarihinde kesin olmak üzere oy çokluğuyla karar verildi.

K A R Ş I O Y

Davacı vekili dava dilekçesinde; davalının, müvekkilinin murisinin hesaplarından yüklü miktarda para çektiği iddiası ile ve yapılacak yargılama sonunda, çekildiği iddia olunan paranın müvekkiline miras payı oranında ödenmesi talebi ile görülmekte olan davayı açmıştır. Vakıaların açıklanması davanın taraflarına, bu iddiaların hukuki nitelendirmesinin yapılması ise, hakime aittir. Bu kural çerçevesinde dava dilekçesi incelendiğinde davacı vekilinin talebi, TMK'nın 637. maddesinde ifade edilen mirasta istihkak davasıdır. TMK'nın 637/1. maddesi ise; "Yasal veya atanmış mirasçı, terekeyi veya bazı tereke mallarını elinde bulunduran kimseye karşı mirasçılıktaki üstün hakkını ileri sürerek miras sebebiyle istihkak davası açabilir." hükmünü içermektedir. Birden fazla mirasçının bu hakkı ileri sürmeleri halinde dava tereke temsilcisi tarafından da açılabilir, ancak, üstün hak iddiasında bulunan mirasçının bu davayı tek başına açmasına yasal bir engel de yoktur. Nitekim 637.

maddedeki "Yasal veya atanmış mirasçı (...)miras sebebiyle istihkak davası açabilir.." ifadesinden, bu husus açıkça anlaşılmaktadır. "Miras sebebiyle istihkak davası mirasçılıktaki üstün hakkını ileri süren yasal veya atanmış mirasçı tarafından açılabilir." (... Hukuku-...2022; ...'na atfen)

TMK'nın 640. maddesi ise tereke miras ortaklığı şeklinde ve iştirak halinde tüm mirasçılara geçtikten sonra, terekenin ve mirasçıların terekedeki haklarının korunmasına ilişkindir. Nitekim, konunun düzenlendiği TMK'nın 640/3-4. maddesi "Mirasçılardan birinin istemi üzerine sulh mahkemesi, miras ortaklığına paylaşmaya kadar bir temsilci atayabilir.

Mirasçılardan her biri, terekedeki hakların korunmasını isteyebilir. Sağlanan korumadan mirasçıların hepsi yararlanır." hükümlerini içermektedir. Yukarıda da belirtildiği gibi terekeye atanan temsilci de, tereke adına istihkak davası açabilir. Ancak, mirasçılardan birisinin tek başına istihkak davası açmasına bir engel yoktur.

Kaldı ki; TMK'nın 639/1. maddesi "Miras sebebiyle istihkak davası, davacının kendisinin mirasçı olduğunu ve iyiniyetli davalının terekeyi veya tereke malını elinde bulundurduğunu öğrendiği tarihten başlayarak bir yıl ve her hâlde mirasbırakanın ölümünün veya vasiyetnamenin açılmasının üzerinden on yıl geçmekle zamanaşımına uğrar." düzenlemesini içermektedir. Bu maddedeki "davacının kendisinin mirasçı olduğunu (..) öğrendiği tarihten itibaren.." lafzı da, bu davanın sadece mirasçılardan birisi tarafından açılabileceğini tereddüte mahal bırakmayacak şekilde ifade etmektedir. Temyiz incelemesine konu dava 10.01.2021 tarihinde açılmıştır. Terekeye atanan temsilcinin açacağı davanın zamanaşımı def'i ile karşılaşması halinde, davacının iddia ve talepleri incelenmeksizin sona ermiş olacaktır. Böyle bir sonucun ise, tereke hukukunun genel teorisine aykırı olacağı çok açıktır.

Bu nedenle, ilk derece mahkemesince davanın esastan incelenerek karar verilmesi gerekirken, husumet yokluğundan reddine karar verilmesi TMK'nın 637. maddesine aykırıdır. Bu gerekçe ile; İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesinin 07.11.2024 tarihli ve 2022/1438 Esas, 2024/2032 Karar sayılı kararının kaldırılarak, temyiz incelemesine konu İstanbul 23. Asliye Hukuk Mahkemesinin 03.02.2022 tarihli ve 2021/600 Esas, 2022/44 Karar sayılı kararının bozulması gerektiği kanaatinde olduğumdan, sayın çoğunluğun onama yönündeki görüşüne iştirak etmiyorum.